Sabretmenin Neticesi

Yazar Ali Kara
Cuma, 08 Ağustos 2008 17:45 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Ağustos 2008 11:32

Bir gün Efendi Hazretlerinin odasında idik. Misafirleri vardı. o sıra telefon çaldı, ilgililer birinin kartal tarafında aradığını ve hanımının İsmailağa camiinde olduğunu, onunla görüşmek istediğini söylediler. Hanımlar tarafında otelefon olmadığı söylendi. O zaman cep telefonu da yoktu. Telofondaki kişi ısrarlı idi.

Telefonu Efendi Hazretlerine verdiler. Adam o kadar sesli konuşuyordu ki, biz dahi sesini işitiyorduk ve yaptığı edebsizliğe zor tahammül ediyorduk.

Efendi Hazretleri adamı dinledi, cevaben 'haklısın, hanımınla seni konuşturalım,' diyerek telefonun kablosuyla uzatılarak içeriye gönderilmesini emretti. Biz üzüntülü ve düşünceli halde beklerken bir müddet sonra adamın tekrar aradığı ve Efendi hazretleri ile görüşmek istediği bildirildi.

Efendi Hazretleri telefonu aldı, adamın sesi zor işitiliyordu, özür diliyordu, yani hanımı 'kiminle konuştuğunu biliyormusun?' diyerek Efendi Hazretlerini tanıtınca, adam o kadar üzüldü ve pişman oldu ki, tarife gelmez.

Efendi Hazretleri ise, çok iyi yaptın, kıskançlığını beğendim, seninle görüşelim, gel bir kahvemizi iç diyerek adamı teselli etti. Biz seviçnle neticeyi takip ettik, sabrın sonunun selamet olduğunu bir daha anladık.